



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 2. 2023 v senátě složeném z předsedy senátu, Mgr. Jaromíra Hájka, a přísedících, Františky Princové a Aleny Novákové,

takto:

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] dne [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t. č. vykonávající vazbu ve Vazební věznici [REDACTED],

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby,

státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 8. 6. 2022, sp. zn. KZV 55/2019, která mu kladla za vinu, že

v době nejméně od 5. 7. 2019 do 8. 8. 2019 pod smyslenkou výuky anglického jazyka formou intenzivního kurzu v rámci poznávání cizích zemí, se souhlasem zákonných zástupců [REDACTED] a [REDACTED], kteří mu svěřili k doзору nezletilou [REDACTED], narozenou [REDACTED], uskutečnil s ní osobním automobilem zn. Volvo V40 combi stříbrné barvy MPZ F, RZ [REDACTED] cestu z [REDACTED] – [REDACTED] přes SRN do Paříže, kde do automobilu přistoupil se souhlasem matky [REDACTED] nezletilý [REDACTED], narozený [REDACTED], který mu byl svěřen k doзору, obviněný s nezletilými dále cestoval přes Monaco, Francii a Španělsko, s použitím trajektu vstoupil s oběma na území Maroka a vraceli se zpáteční cestou přes Paříž, kde přistoupila [REDACTED], přes SRN do [REDACTED] – [REDACTED], když během cesty tam a částečně při zpáteční cestě, za účelem vlastního pohlavního uspokojení opakovaně v nezjištěném počtu případech, když zastavili na přespání, odpočinek nebo na jídlo, někdy v přítomnosti nezletilého, donutil nezletilou, aby mu ústy stimulovala penis až do vyvrcholení, otíral svůj penis o její přirození nebo jí ho přikládal k análního otvoru, [REDACTED] jí přirození, strkal jí jazyk do úst, někdy jí přikázal, aby stimulovala penis i nezletilému [REDACTED], při tom o sexuálních interakcích pořizoval on nebo nezletilý [REDACTED] videozáznamy na kameru nebo fotoaparát, nezletilé [REDACTED] vybrožoval, pokud to nebude chtít dělat, že zveřejní videozáznamy na internetu, nebo že

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

ji odveze na ambasádu, kde ji zanechá, nebo ji někde nechá samotnou, v jednom případě jí dal facku, nezletilá ze strachu, že by brozby obviněný splnil a ona zůstane sama v cizí zemi, jejíž jazyk neumí, se aktivně nebránila, ale nesublas dávala najevo slovně, říkala mu, že se jí to nelíbí, při tom byla po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla chápat smysl jednání obviněného, dále v nezjištěném počtu případů nejméně v přítomnosti nezletilé [redacted] v průběhu shora popsané cesty na vybraných místech za účelem vlastního pohlavního uspokojení uskutečnil s nezletilým [redacted], narozeným [redacted], sexuální interakce spočívající ve stimulaci jeho penisu nezletilým a přikládáním penisu k análnímu otvoru nezletilého, které byly přijímány ze strany nezletilého dobrovolně, takového jednání se obviněný dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilý je dítě mladší 15 let,

přičemž podle závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Petry Popelkové a konzultujícího znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie MUDr. Pavly Novotné, se v důsledku jednání obviněného rozvinula u poškozené nezletilé [redacted] posttraumatická stresová porucha, projevující se po několika týdnech od návratu zamlklostí, uzavřeností, skleslostí, vyhledáváním přítomnosti matky, agresivním chováním k nezletilým bratrům, vybavováním si vzpomínek, pláčem ze spaní a strachem z obviněného, když frustní příznaky traumatického procesu byly přítomny nejméně do 24. 1. 2020;

v čemž byly státní zástupkyní spatřovány pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a dvojnásobný pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se nezl. poškozená [redacted], nar. dne [redacted], odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, dokazováním provedeným v hlavním líčení nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, přičemž soud bral v potaz veškeré další možnosti, pokud jde o opatření jakýchkoli v úvahu připadajících (dosud neobstaraných) důkazních prostředků, které by mohly sloužit k bližšímu objasnění dané trestní věci. V následujícím odůvodnění soud uvádí (pro dané rozhodnutí) zásadní pasáže výpovědí vyslechnutých osob, jakož i další podstatné skutečnosti plynoucí z provedených listinných důkazů, resp. podávající se z provedeného znaleckého zkoumání, které byly významné pro rozhodnutí o obžalobě státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 55/2019. Ostatní detaily (z výpovědí osob, případně z obsahu předmětných listin) jsou součástí spisového materiálu, přičemž procesním stranám byla poskytnuta možnost se s tímto seznámit. Účelem odůvodnění rozsudku není v podrobnostech jednotlivé důkazy rekapitulovat, nýbrž tyto z obsahového hlediska hodnotit, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, a poměřovat je konfrontačním způsobem.
2. Podaná obžaloba se opírá především o svědectví nezletilé poškozené [redacted]. Jmenovaná k věci vypovídala již v přípravném řízení, přičemž soud měl za splněné podmínky uvedené v ust. § 102 odst. 1, odst. 2 tr. řádu (jedná se o svědkyni mladší osmnácti let věku, která byla vyslýchána k okolnostem, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj), pročež přebral

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

obrazový a zvukový záznam její dřívější svědecké výpovědi, uchovaný na médiu připojeném k č.l. 70 spisu.

3. Ve stručnosti shrnuto, nezletilá poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že z domova v inkriminované době odjela s obžalovaným, s nímž automobilem cestovala do Paříže, kde se k nim připojil nezletilý [REDAKCE]. I když je to Francouz, mluvil taky anglicky, což mu šlo lépe než poškozené, s níž obžalovaný mluvil česky, někdy trochu anglicky. [REDAKCE] jí po cestě kupoval párek, který musela strkat hluboko do úst, aby se připravila na cucání jeho „pindíka“. Tuto sexuální interakci podle poškozené nazývali „110“ a obžalovaný ji při tom natáčel kamerou, přičemž používal i fotoaparát. Totéž činil, když musela brát do úst i penis poškozeného [REDAKCE], který při tom ležel. Orální sex probíhal, když obžalovaný a poškozená leželi nebo seděli, někdy byli svlečení, někdy oblečení. Odehrávalo se to na různých místech, někdy se to poškozené podle jejích slov podařilo odložit, většinou ale vše proběhlo podle obžalovaného, který ji také kvůli tomu vzbudil. Bála se bránit (pouze v jednom případě mu dala facku), protože zpočátku, když mu říkala, že se jí to nelíbí, pohrozil, že videa zveřejní na internetu nebo ji odveze na českou ambasádu a tam ji nechá. Obžalovaný dále s poškozenou provozoval „28“, což znamená strkání penisu do análního otvoru. Poškozená popsala, že penis byl napnutý, velký a většinou z něj vystříkla nějaká vodička, o které netušila, jak se jmenuje. Obžalovaný to dělal v přítomnosti [REDAKCE], který tyto praktiky natáčel. Pokud jde o posledně jmenovaného, tomu obžalovaný rovněž zasouval penis do análního otvoru, přičemž poškozený někdy říkal, že ho to bolí. Obžalovaný měl [REDAKCE] rovněž lízat přirození a strkat jí jazyk do úst. Uvedla, že někdy to dělali třikrát za den, někdy jednou nebo dvakrát. Celkově nedokázala přesněji určit počet sexuálních interakcí, uvedla prostě hodněkrát, přičemž vše mělo začít od té doby, co k nim přistoupil [REDAKCE]. Vypověděla také, že jí sice babička na cestu dala chytré hodinky, aby je měla na ruce, ale často byly někde založené, nesměla je mít také při sexu. Bála se zavolat mamince o pomoc, protože by zůstala sama, kdyby obžalovaného odvedli policisté.
4. Shrnout vyjádření obžalovaného [REDAKCE] k dané trestní věci není snadné, neboť jmenovaný se v průběhu řízení nevyjadřoval uceleně, často se zaměřoval na okolnosti vztahující se k jím tvrzenému nezákonnému postupu (různých) orgánů činných v daném trestním řízení, zejména v souvislosti s vazebním zajištěním, přičemž opakovaně a v hojné míře vyjadřoval své subjektivní přesvědčení o vadách řízení, a to jak ve stádiu před podáním obžaloby, tak při projednávání věci nalézacím soudem. Zároveň se vůči soudu během jednání snažil opakovaně vznášet s projednávanou věcí nesouvisející dotazy, byť byl opakovaně poučován o svých procesních právech a nutném procesním postupu, vznášel také pochybnosti o nestrannosti soudu, včetně námítky podjatosti předsedy senátu, o níž bylo procesním způsobem rozhodnuto, a obsáhle, velmi nepřehledně, až chaoticky (nikoliv ve smyslu ust. § 214 tr. řádu) v celém dosavadním průběhu řízení rozváděl své hodnotící úvahy vztahující se k jednotlivým důkazním prostředkům.
5. Jde-li o podstatu jeho obhajoby, jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení obžalovaný kategoricky vyloučil, že by se vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] dopustil jakéhokoli protiprávního jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Konkrétně vypověděl, že s dětmi, ale i dospělými studenty pracuje řadu let, a to s cílem poskytnout jim při efektivní výuce cizích jazyků, těžící z nevšedních zážitků čerpaných ideálně během cestování po (pro studenty) neznámé zemi, kde se mateřským jazykem dorozumět nemohou, mimo jiného rovněž možnost seznámit se s kulturou jiných zemí a získat i další potřebné životní zkušenosti. Takovou nabídku poskytl i rodičům nezletilé poškozené [REDAKCE], v jejímž případě jednal ohledně veškerých cest se dotýkajících záležitostí se souhlasem jejich zákonných zástupců. Z důkazního hlediska vyzdvihl především skutečnost, že cesty se účastnilo další nezletilé dítě, figurující v procesním postavení poškozeného, [REDAKCE], jenž žije se svou matkou, [REDAKCE], v Paříži s tím, že chlapec ve své výpovědi realizované v přípravném řízení v podstatných bodech popřel tvrzení prezentovaná [REDAKCE] a vypověděl v tom smyslu, že se vůči němu ani

obžalovaný žádného protiprávního jednání nedopustil, což nepřímou vyplývá i ze svědectví chlapcovy matky. Nezletilá poškozená dle krom toho, že o jeho údajném protiprávním jednání nepravdivě vypovídala, se sama chovala zvláštním způsobem, neboť vůči němu projevovala (s přihlédnutím k jejímu věku) nevhodnou náklonnost, například se jej opakovaně snažila dotýkat v rozkroku, což se jí snažil odnaučit, a to i za užití různých trestů. Byl ostatně v tomto směru již před cestou varován rodinou a požádán, aby jí – coby pedagog – vysvětlil nevhodnost takového počínání. Oproti rady a pokyny obžalovaného často neakceptovala, protože se tyto snažil vynucovat i prostřednictvím zmíněných trestů, spočívajících zejména v provádění různých cviků (kliky, dřepy apod.). V souvislosti s těmito skutečně před poškozenou užíval číslovky, které však nebyly kamuflážním označením pro sexuální praktiky, ale znázorňovaly nejvyšší možný počet opakování těchto cviků za den (tak, aby neohrozily fyzické zdraví dítěte).

6. Když si obžalovaný kladl otázku, proč došlo k podání trestního oznámení v dané věci, resp. z jakého důvodu nezletilá poškozená cestu popisovala (dle) v zásadním rozporu s realitou, vysvětlení by dle jeho mínění mohl poskytovat motiv finančního prospěchu, uplatnila-li nezletilá poškozená (prostřednictvím zmocněnce) v řízení nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 500 000 Kč (spolu se zákonným úrokem z prodlení).
7. Dále obžalovaný před nalézacím soudem obsáhle popisoval své údajné pedagogické dovednosti a snažil se dávat najevo, že disponuje rozsáhlými odbornými znalostmi, o něž mají zájem známé zahraniční univerzity, v jejichž strukturách by snad měl působit. Ostatně předmětná cesta měla být součástí projektu, jehož výsledek hodlal obžalovaný (zřejmě v podobě úplaty za poskytnuté know-how) zpeněžit. Když však byl k těmto tvrzeným okolnostem blíže dotazován, odmítl na veškeré otázky odpovědět, stejně jako na další dotazy směřující k jeho osobním poměrům, včetně místa bydliště, dosaženého vzdělání a absolvované praxe, vše s odůvodněním, že by sdělené informace mohly být v rámci probíhajícího trestního řízení zneužity, například za účelem jeho profesní diskreditace, neboť toto trestní řízení je dle poznamenáno zásadními vadami, je zmanipulované, resp. policisty, státním zastupitelstvím, ale i soudy nepochybně vedené se snahou poškodit zjevně nevinného obžalovaného.
8. Ve smyslu ust. § 102 odst. 2 tr. řádu byl přehrán také obrazový a zvukový záznam dřívější svědecké výpovědi nezletilého poškozeného (ze stejných důvodů jako v případě), uchovaný na médiu připojeném k č.l. 98 spisu. Jmenovaný svědek za přítomnosti tlumočnicka popsal, že cestu do Maroka absolvovali autem a lodí. Zastavovali u lesa či bazénu, opékali si párky. Cestovala s nimi dívka jménem , která mluvila česky, anglicky neuměla. Většinou jí tak nerozuměl. Hodně mluvila a jemu to bylo nepříjemné. Obžalovaného má rád, již s ním cestoval po Francii, i s matkou, jednou s ním byl sám v Japonsku. Během cesty do Maroka a zpět se nestalo nic, co by mu vadilo nebo jej bolelo. Neviděl ani to, že by obžalovaný jakkoliv ubližoval .
9. Svědkyně (dříve), matka nezletilé poškozené , v hlavním líčení uvedla, že obžalovaného poznala, když v roce 2017 navštívil jejich farmu, kde zůstal několik dní. Hrál si zde s dětmi, uměl to s nimi. O sobě svědkyni sdělil, že vyučuje jazyky a cestuje po světě. Později se náhodně setkali v Praze, kde znovu hovořil o výuce a nabídl , že může nezletilou vzít na cestu Evropou, která povede až do Maroka s tím, že po cestě se dceři bude nenásilnou formou dostávat výuky angličtiny, což se jí zamlouvalo. S cestou nakonec souhlasil i otec , který žije v zahraničí. Cestovat měl s obžalovaným a ještě chlapec z Paříže, kterého již znal a podobnou výpravu s ním už v minulosti absolvoval. Když ale po obžalovaném požadovali kontakt na jeho webové stránky, případně jiný odkaz na recenze týkající se jeho výukové činnosti, tvrdil, že jeho práci hodnotí a informace o něm si předávají lidé pouze napřímo a mezi sebou si poskytují kontakty na jeho osobu. Požadavky tohoto typu obžalovaný pokládal za vyslovení nedůvěry a hovořil o tom, že od plánované cesty ustoupí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

Svědkyň se ale snažila, aby si obžalovaného udobřila, což se podařilo, až se nakonec dcera s obžalovaným na cestu vypravila. Během této byla svědkyně s dcerou v kontaktu, a to prostřednictvím hodinek, které zároveň poskytovaly údaje o lokalitě, kde se [REDAKCE] nachází, jimiž jí před cestou vybavila babička. Obžalovaný jí rovněž průběžně zasílal fotografie pořízené během cesty, přičemž nic nenasvědčovalo tomu, že by [REDAKCE] hrozilo nějaké nebezpečí, až do okamžiku, kdy byli účastníky dopravní nehody, po které [REDAKCE] požadovala, aby se začali vracet do České republiky. Na zpáteční cestě měli v Paříži vyzvednout matku chlapce, [REDAKCE], a všichni spolu do bydliště [REDAKCE] přijeli cca po měsíci od začátku cesty, v pozdních večerních hodinách. Na místě i pak setrvali, čekali, než dorazí objednaná součástka do automobilu, čehož využila babička [REDAKCE], [REDAKCE], která je pozvala k sobě do [REDAKCE]. Bezprostředně po příjezdu to nevypadalo, že by se dcera obžalovaného obávala, neboť například před jeho odjezdem na výlet jej „ocucala na krku“, přičemž takový druh náklonnosti dříve vůči nikomu neprojevovala. [REDAKCE] na to v podstatě nijak nereagoval, jenom se smál. Několik dní po odjezdu obžalovaného, [REDAKCE] a jeho matky se nezletilá poškozená svědkyni svěřila, že musela obžalovanému (jemuž krátce před tímto sdělením v rozrušení telefonovala) brát do úst penis. [REDAKCE] vše ihned sdělila svému partnerovi (nyní manželovi) [REDAKCE], jenž učinil oznámení na policii. Dcera se před policisty styděla, proto jednotlivé informace o průběhu cesty a protiprávním jednání obžalovaného zjišťovali postupně. S postupem času [REDAKCE] uváděla více detailů o tom, čeho se vůči ní obžalovaný měl dopouštět. Později se svěřila i s tím, že obdobně měl obžalovaný jednat i ve vztahu k nezletilému [REDAKCE], jemuž měl strkat penis do zadečku, přičemž děti se musely při sexuálních aktivitách s [REDAKCE] natáčet. Na dceři už od návratu [REDAKCE] pozorovala, že se chová jinak, byla klidnější a zamkljší než dřív, přestala dělat věci, které měla předtím ráda, jako například kreslení, začala být opatrná, nedůvěřivá. O průběhu cesty se krom svědkyně [REDAKCE] svěřila ještě [REDAKCE], možná ještě také matce [REDAKCE]. S přibývajícím časem od návratu [REDAKCE] z obžalovaného začala mít strach, bála se, že by mohl ublížit rodině, nechtěla ho vidět. Svědkyně s dcerou docházela za psychologkou, [REDAKCE], přičemž i doma se snažili chovat tak, aby minimalizovali možné nepříznivé následky na psychickém stavu nezletilé poškozené, jíž poskytovali maximální možnou podporu.

10. Svědek [REDAKCE], otčím nezletilé poškozené, vypověděl, že mu obžalovaný nebyl sympatický od samého počátku, co poprvé navštívil jejich farmu, ale když později [REDAKCE] přišla s informací o nabízeném kurzu angličtiny spojeném s cestováním, pokládal takový zážitek za vhodný pro nezletilou poškozenou, a to i s přihlédnutím k tomu, že cesty se měl účastnit také chlapec, Francouz, protože jejich vzájemná komunikace by měla probíhat výhradně v angličtině. Rozhodnutí o tom, zda se [REDAKCE] cesty zúčastní, ponechával na své partnerce (nyní manželce), protože není biologickým otcem nezletilé poškozené. Zpočátku měl s nezletilou poškozenou, kterou poznal v jejích 3 letech věku, problematický vztah, neboť byla zlá, vzteklá, snažila se svoje potřeby si pravidelně vynucovat, ale později se celkově vztahy v rámci celé rodiny postupně stabilizovaly, dnes už s [REDAKCE] vychází dobře, byť je primárně orientovaná na svou matku. [REDAKCE] sdělení týkající se předmětné cesty se s ohledem na shora uvedené k němu dostala pouze zprostředkovaně, přes [REDAKCE], přičemž sám ani neměl v úmyslu u nezletilé poškozené cokoli zjišťovat, aby opakovanými dotazy nepřijemné prožitky u [REDAKCE] znovu neoživoval. V současné době si vybaví, že prvotně mu [REDAKCE] sdělila, že obžalovaný měl na dceru sahat a natáčet ji, přičemž nezletilé poškozené vyhrožoval, že pokud o tomto jeho počínání někomu řekne, zveřejní vše na internetu, z čehož bude mít ostudu. To pro něj bylo impulsem, aby věc oznámil na policii.
11. Svědkyně [REDAKCE], otcovská babička nezletilé poškozené, mimo jiného popsala okolnosti, které provázely rozhodování rodičů [REDAKCE], zda bude svěřena obžalovanému k cestě Evropou až do Maroka, jejímž účelem mělo být dle informací

od [REDACTED] poznávání cizích zemí a zejména zdokonalení angličtiny. Rodiče nezletilá poškozená nejprve před ní cestu tajili, až později se dozvěděla, že [REDACTED] cestu umožní s tím, že budou cestovat osobním automobilem, ale podrobný plán cesty neexistoval. Poté, co se o záměru rodičů dozvěděla, setkala se s obžalovaným a dohodli se na tom, že nezletilá poškozená bude vybavena hodinkami, které budou sledovat, kde se nacházejí, resp. z kterých je možné i telefonovat, případně vyslat tísňový signál. Dokonce disponovaly i funkcí umožňující odposlouchávání, ale to se během cesty svědkyni nezdařilo (přestože před cestou si funkčnost ověřila), což sama přisuzuje nekvalitě výrobku pocházejícího z Číny. S cestou vnučky nesouhlasila, dala to rodičům najevo, nicméně když bylo zřejmé, že na cestu dojde, pořídila vnučce také platební kartu, z níž mohla po vložení do bankomatu čerpat menší finanční prostředky, zároveň by její použití mohlo usnadnit vypátrání [REDACTED], kdyby se dostala do problémů. Svědkyně rovněž pro takový případ zjišťovala, jak by bylo možné efektivně postupovat, a to jak u orgánu sociálně právní ochrany dětí, tak u Interpolu. Na cestu se s nimi měl vydat i francouzský chlapec, jehož matka pomáhala náklady na ni financovat, což bylo svědkyni prezentováno jako další z výhod takového podniku. V telefonickém spojení během cesty s vnučkou byla, ale pokaždé byl hovoru přítomen i obžalovaný, navíc nabyla dojmu, že nezletilá poškozená s ní hovoří málo, resp. proti jejím obvyklým zvyklostem není příliš hovorná. S matkou se [REDACTED] prostřednictvím hodinek zkontaktovala ve vypjatých okamžicích, když se jejich vůz měl v Maroku dostat do kontaktu s jiným automobilem tamního agresivního řidiče, což pro [REDACTED] měl být důvod, aby obžalovanému dala pokyn k návratu z cesty. Chvíli se totiž obávali, aby nezletilá poškozená nezůstala v zahraničí bez dohledu odpovědné osoby, neboť obžalovaný měl v souvislosti se zmíněným incidentem směřovat na policii. Při návratu s nimi přijel i shora uvedený chlapec, [REDACTED], a jeho matka, [REDACTED], které [REDACTED] pozvala k sobě do [REDACTED], aby je poznala. Když po jejich odjezdu byla s vnučkou, ta se jí jevila jako smutná, přičemž jí řekla, že všechno jí poví až maminka. Až později se i před ní chtěla k předmětným událostem vyjádřit, přičemž zmiňovala zejména okolnost, že po ní obžalovaný během cesty požadoval orální sex. Pokud u ní nezletilá poškozená pobývala, budila se ze spaní a plakala. Už nebyla tak hovorná jako dřív, od lidí si držela větší odstup. Anglicky, jak bylo cílem, se na předmětné cestě nenaučila.

12. Svědkyně [REDACTED] se (za účasti tlumočnicka, prostřednictvím videokonferenčního zařízení) vyjádřila tak, že se s obžalovaným seznámila ke konci roku 2017, kdy využil internetových stránek nabízejících výměnu domácností jejich uživatelů a delší dobu bydlel v jejím bytě, přičemž také syna svědkyně, nezletilého poškozeného [REDACTED], učil angličtinu. Jiné skutečnosti vázající se k případné pedagogické činnosti [REDACTED] však svědkyni nejsou známy. S nezletilým byl celkem dvakrát na cestách, v roce 2018 spolu cestovali do Japonska, o rok později pak do Maroka. Tehdy jí navrhl možnost, že na cestu s sebou vezme dvě děti hovořící různým jazykem, s čímž souhlasila. Pro cestování [REDACTED] poskytla vlastní osobní automobil zn. Volvo. V průběhu cesty byla s obžalovaným v kontaktu a věděla, kde se výprava nachází. Vyjádřila se i ke krátkému pobytu obžalovaného s dětmi v Paříži, kam se vrátili cca po 4,5 týdnech na cestě a před cestou do České republiky zde čekali na náhradní díl automobilu, který v Maroku, jak se od obžalovaného dozvěděla, prodělal drobnou kolizi a došlo k poškození jeho světla. Dílu se nakonec nedočkali, proto si tento následně nechali doručit do Česka. K sexuálním interakcím, jak je popisuje nezletilá poškozená, že měly proběhnout mezi jejím synem a obžalovaným, svědkyně sdělila, že podle [REDACTED], jehož se na dané téma opakovaně ptala, nic takového neproběhlo. Na synovi po cestách s obžalovaným nezaregistrovala jakoukoli změnu chování. Ani [REDACTED], když její osobu po návratu z Maroka měla možnost vnímat, se neprojevovala tak, že by se při předmětné cestě měla potýkat s nějakými negativními zážitky.
13. Svědkyně [REDACTED], sestra obžalovaného, zmínila, že s [REDACTED] a matkou žila ve společné domácnosti do svých 20 let, kdy

obžalovanému bylo 12 let, poté se provdala a odstěhovala. O svém bratrovi ví, že chodil do Základní školy v [REDAKCE], poté zde také docházel do učení v oboru prodavač, načež začal navštěvovat obchodní akademii. Později měl svědkyni v dopisu sdělit, že studuje v zahraničí, zřejmě v Anglii – o studiu se spolu nikdy nebavili, proto nezná ani zaměření instituce, která mu měla vzdělání poskytovat. V České republice žil [REDAKCE] do svých osmnácti let, pak se zdržoval v Anglii, přičemž cca před 15 lety začal pobývat v Norsku (ve městě Kirkenes), kde si měl také najít partnerku, s níž po dobu 2 až 3 let obýval společnou domácnost. Partnerku [REDAKCE] svědkyně viděla jen na fotografii, od obžalovaného se dozvěděla, že se jmenuje [REDAKCE]. O jiné partnerce se nikdy nezmínil. V anglickém ani norském bydlišti [REDAKCE] obžalovaného nikdy nenavštívila, ani on do České republiky často nejedil, pravidelně nenavštěvoval ani svou matkou, za níž někdy přijel během svátků, případně za ní dorazil, když se léčila s [REDAKCE]. [REDAKCE] se dle svědkyně živil jako tlumočnick. O tom, že by se obžalovaný věnoval pedagogické činnosti, [REDAKCE] neví, že měl učit, se od něj v dopisu dozvěděla až v rámci probíhajícího trestního řízení.

14. Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného, využila svého práva v dané věci nevyprávět.
15. Z výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], vyslychaných z pokynu soudu po vrácení věci k došetření (jak v přípravném řízení, tak v rámci hlavního líčení), pak nebyly zjištěny skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by mezi nezletilou poškozenou [REDAKCE], a jejich dcerou, [REDAKCE], došlo k vzájemnému předávání poznatků o sexuálních aktivitách, ať už [REDAKCE] s obžalovaným při předmětné cestě, což by mohlo být podstatné zejména pro souběžně vedené trestní řízení, projednávané Okresním soudem v Českém Krumlově pod sp. zn. 1 T 91/2020, či [REDAKCE] se svým otcem, k nimž navíc dle obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově sp. zn. ZT 251/2019 mělo docházet během listopadu roku 2019, tedy s poměrně velkým časovým odstupem od okamžiku, kdy se policisté seznámili s prvotními tvrzeními nezletilé poškozené [REDAKCE], což přímo vylučuje možnost, že by se posledně jmenovaná při svých výpovědích mohla inspirovat příběhem [REDAKCE]. Proto tyto svědecké výpovědi není třeba podrobněji rekapitulovat.
16. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byly procesním stranám k nahlédnutí předloženy následující **listinné důkazy**: protokoly o ohledání věci (č.l. 196, 200), fotodokumentace (č.l. 197-198), úřední záznam o vyhodnocení telefonického spojení (č.l. 220), příloha úředního záznamu z č.l. 220 obsahující údaje o konkrétních buňkách (č.l. 221), úřední záznam o vyhodnocení ke smart hodinkám, zaměřený na lokalizaci buněk, včetně připojeného CD (č.l. 223), znalecký posudek MUDr. Želmíry Herrové (č.l. 280-299), lékařská zpráva gynekologa (č.l. 302), zpráva z terapeutického vedení (č.l. 305), usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 0 Nt 221/2019-7 (č.l. 315-316), usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 4 To 556/2019-27 (č.l. 335-337), zpráva o zadržení obžalovaného (č.l. 711-712) a zpráva základní školy (č.l. 843).
17. Pokud jde o shora zmíněné protokoly o ohledání věci, první z nich se týká osobního automobilu tov. zn. Volvo V 40, combi, stříbrné barvy, RZ: [REDAKCE], MPZ: F, se kterým měl obžalovaný předmětnou cestu s nezletilými poškozenými absolvovat. Dne 14. 8. 2019 byl ohledán jeho vnitřek, který byl zcela zaplněn oblečením, věcmi pro kempování a jídlem, přičemž v něm nebyly nalezeny žádné předměty či stopy důležité pro trestní řízení. Z tohoto úkonu byla rovněž pořizena výše uvedená fotodokumentace.
18. Ve druhém z protokolů je uvedeno, že dne 14. 8. 2019 bylo se souhlasem jeho uživatele, obžalovaného [REDAKCE], provedeno také ohledání mobilního telefonu zn. Le X520, stříbrné barvy, IMEI slot 1: [REDAKCE], IMEI slot 2: [REDAKCE], do něhož

byla vložena SIM karta s telefonním číslem [REDAKCE]. Po zadání PIN kódu [REDAKCE], uvedeného obžalovaným, a odemčení telefonu byly zpřístupněny a prohlédnuty veškeré galerie a alba fotografií a videozáznamů uložených v paměti telefonu, přičemž žádný ze souborů neobsahoval záznam s erotickým či sexuálním podtextem, nalezeny byly pouze běžné fotografie, resp. videosekvence zachycující obžalovaného a další osoby, případně zvířata a krajinu.

19. Úřední záznam o vyhodnocení telefonického spojení a jeho příloha vypovídají o výsledcích šetření zaměřeného na informace týkající se spojení s telefonním číslem [REDAKCE] za období od 5. 7. 2019 do 7. 8. 2019, včetně komunikace se zájmovými telefonními čísly [REDAKCE] (uživatelky [REDAKCE], s nímž bylo telefonní číslo obžalovaného spojeno dvakrát ve dnech 6. 7. 2019 a 8. 7. 2019, resp. jednou ve dnech 9. 7. 2019, 31. 7. 2019 a 7. 8. 2019) a [REDAKCE] (uživatelky [REDAKCE], s nímž v inkriminovaném období nedošlo ke spojení), přičemž byl rovněž vyhotoven časový snímek pohybu SIM karty s telefonním číslem [REDAKCE], která se dle zjištěných údajů měla nejprve nacházet v České republice, od 5. 7. 2019 do 6. 7. 2019 v Německu, od naposledy uvedeného dne do 11. 7. 2019 ve Francii, od 12. 7. 2019 od 1. 8. 2019 ve Španělsku, z čehož dne 16. 7. 2019 také na Gibraltar, od 1. 8. 2019 do 6. 8. 2019 pak ve Francii, 7. 8. 2019 v Německu a Rakousku, resp. téhož dne již i v České republice.
20. Úřední záznam o vyhodnocení údajů ke smart hodinkám nezletilé poškozené [REDAKCE] s vloženou SIM kartou operátora Vodafone a telefonním číslem [REDAKCE], zaměřený na lokalizaci buněk, pak poskytuje obraz o tom, že hodinky byly dne 5. 7. 2019 lokalizovány v České republice, od téhož dne do 6. 7. 2019 v Německu, od 6. 7. 2019 do 12. 7. 2019 ve Francii, od 12. 7. 2019 do 16. 7. 2019 ve Španělsku, naposledy uvedeného dne také na Gibraltar a znovu ve Španělsku, kde se nacházely i dne 17. 7. 2019, kdy byly lokalizovány již také v Maroku, kde se nacházely až do 28. 7. 2019. V tento den byla zaznamenána rovněž lokalizace na území Gibraltar a Španělska, kde dochází k lokalizaci i v následném období až do 1. 8. 2019, kdy jsou pak hodinky lokalizovány také ve Francii, v níž se nacházejí až do dne 4. 8. 2019.
21. Ze znaleckého posudku MUDr. Želmíry Herrové, který byl z důvodů uvedených v usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 17 T 17/2020-682 ze dne 2. 12. 2020, pravomocným dnem 19. 12. 2020 (odst. č. 19 odůvodnění uvedeného rozhodnutí), proveden jako prostý listinný důkaz (dle shora uvedeného ust. § 213 odst. 1 tr. řádu) je pro soud podstatná zejména skutečnost, že obžalovaný zmíněné znalkyni neposkytoval potřebnou součinnost, odmítl se mimo jiného podrobit PPG vyšetření, tedy penilní pletysmografii, což je měření objemových změn (tumescencí a detumescencí) penisu způsobených změnami jeho prokrvení v závislosti na sexuálně-erotických podnětech prezentovaných posuzovanému (používá se v sexuologii jako pomocná metoda v diagnostice sexuální orientace či struktury a funkce sexuálně motivačního systému).
22. Z lékařské zprávy, kterou za subjekt Gynekologie Femina s.r.o. vyhotovila **MUDr. Andrea Římanová**, je zřejmé, že nezletilá poškozená před lékařkou při vyšetření realizovaném dne 15. 8. 2019 udávala, že ji obžalovaný měl pokládat ruku na zevní genitál a po dobu 4 až 5 týdnů s ní provozovat anální styk, přičemž závěrem **MUDr. Římanová** shledala gynekologický nález pro prepubertální období (nezletilé poškozené) normě odpovídající, včetně neporušené tzv. panenské blány, resp. zevního genitálu bez zarudnutí.
23. Zpráva z terapeutického vedení, vyhotovená dětskou klinickou psychologičkou, [REDAKCE], která bude zmíněna níže, popisuje terapeutické sledování nezletilé poškozené [REDAKCE] probíhající od listopadu roku 2019.
24. Ve zprávě základní školy, kterou posledně jmenovaná v předmětné době navštěvovala, je uvedeno, že třídní učitelka během školního roku 2019/2020 nepozorovala u nezletilé poškozené změny v jejím obvyklém chování, přičemž u ní nedocházelo ani k výraznému zhoršení prospěchu. Školní

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

docházku měla pravidelnou, nad ostatními spolužáky vynikala velkým množstvím přečtených knih a velkou fantazií. Nerada se podřizovala pravidlům, dělala ráda věci po svém a do kolektivu příliš nezapadala.

25. Zbývající listinné důkazy pak dokládají zejména důvody nutnosti vazebního zajištění obžalovaného, přičemž ze zprávy o zadržení obžalovaného, je patrné, že byl dne 22.8.2021 zajištěn Švýcarsku, a to na vlakovém nádraží v Zürichu, přestože mu bylo usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 0 Nt 221/2019-7 ze dne 23. 8. 2019, vykonatelným tímž dnem, uloženo předběžné opatření spočívající v zákazu vycestování do zahraničí (a v zákazu činnosti spojené s realizací a organizováním jazykových kurzů v zahraničí i v České republice, jakož i v zákazu zdržovat se s nezletilými dětmi samostatně, bez přítomnosti jejich zákonných zástupců). Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 10. 2019, a to ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 4 To 556/2019-27 (z uvedeného dne), kterým byla jako nedůvodná zamítnuta stížnost obžalovaného podaná proti rozhodnutí českokrumlovského soudu.
26. V hlavním líčení vypovídali rovněž zpracovatelé **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie** (č.l. 854-863), **prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. a doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.** Jmenovaní byli (po vrácení věci k došetření) do řízení přibráni již dne 26. 3. 2021, avšak obžalovaný se na vyšetření ke znalci sexuologovi nedostavil, ačkoliv byl o nutnosti podrobit se takovému úkonu opakovaně vyrozuměn. Ke kontaktu obžalovaného se znalci tak došlo až poté, co byl vazebně zajištěn, konkrétně když byl dne 27. 1. 2022 eskortován z Vazební věznice [REDAKCE]. Ze společného znaleckého posudku jmenovaných, resp. z výslechu znalců je zřejmé, že [REDAKCE] psychologické i psychiatrické vyšetření odmítl a se znalci nespolupracoval. Mimo jiného odmítl i PPG vyšetření, stejně jako tehdy, když měl být posouzen MUDr. Želmírou Herrovou, které vyčítal neprofesionalitu, jíž u prof. PhDr. Petra Weisse, Ph.D. a doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc. (alespoň dle svých vyjádření prezentovaných v hlavním líčení) neshledával. Hájil se tím, že lékařské vyšetření - při zneužití institutu vazby - je protiprávní a u soudu nepoužitelné. Odmítl rovněž podrobit se testovému a anamnestickému vyšetření, pročež na většinu položených dotazů znalci (pro nespolupráci obžalovaného) nemohli odpovědět. Ze zjištěného mohl znalec psycholog konstatovat, že u obžalovaného neshledal duševní chorobu v pravém smyslu slova. Nebyly zjištěny ani znaky patologicky zvýšené agresivity, resp. znaky svědčící o těžším neurotickém onemocnění, výraznější osobnostní anomálie či závažnější narušení základních psychických funkcí obžalovaného. Nebyla zjištěna ani jeho patologická závislost na psychotropních látkách a alkoholu, ani prokázána sexuální deviace [REDAKCE]. Rozpoznávací a ovládací schopnosti jmenovaného byly v době činu, pokud tento spáchal, ve vztahu k němu zachovalé. Obžalovaný dle znalců nevykazuje nebezpečí pro společnost, proto v jeho případě nenavrhli žádnou sexuologickou či psychiatrickou ochrannou léčbu.
27. K osobnosti nezletilé poškozené [REDAKCE] pak v hlavním líčení vypovídala zpracovatelka **znaleckého posudku** (a jeho doplňku) **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie** (č.l. 234-262 a 831-842), **Mgr. Petra Popelková**, která uzavřela, že nezletilá poškozená [REDAKCE] byla v době zpracování posudku dosud dětská, nezralá, ostražitá a uzavřená. Sociální kontakty navazovala snadno, více ale byla obezřetná v kontaktu s cizími lidmi. Dále znalkyně zmínila, že nezletilá poškozená disponuje průměrnými kognitivními schopnostmi, chápe běžně prožívané a věku přiměřené události. Obecná věrohodnost nezletilé poškozené je dle Mgr. Petry Popelkové zachovalá, přičemž jako zachovalou hodnotila i její specifickou věrohodnost. Nezjistila jakýkoliv možný motiv [REDAKCE] ke lživé výpovědi, resp. nezaregistrovala návod dospělé osoby. V době vyšetření popsala, že nezletilá poškozená měla k obžalovanému odmítavý, devalvovaný vztah, v čemž byly obsaženy její pocity zrady, zklamání, ublížení a křivdy. Informovanost o sexu odpovídala v případě [REDAKCE] v inkriminované době úrovni dětí stejného věku, zvýšený zájem o sexualitu znalkyně nezjistila. Jmenovaná po konzultaci s

pedopsychiatrem dospěla k závěru, že všechny projevy chování popsané ve spisovém materiálu, resp. pozorovatelné z výlechu před policejním orgánem, mají sice frustrní charakter, ale naplňují diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu. V době zpracování posudku se jevila posttraumatická stresová porucha jako stabilizovaná a její příznaky začínaly odeznívat. Z dlouhodobého hlediska se mohou následky zneužívání dostavit u nezletilé poškozené s nástupem pohlavního dospívání a mohou vést k poruchám sebehodnocení, depresi, suicidálnímu jednání, zneužívání návykových látek, v pozdějším věku také k sexuálním poruchám, potížím v partnerských vztazích, v rodičovské roli a podobně.

28. Po vrácení věci k došetření znalkyně k výše uvedenému doplnila, že nonverbální projevy nezletilé poškozené [REDAKCE] posuzovala z DVD záznamů jejích svědeckých výpovědí ze dne 16. 8. 2019 a 30. 8. 20219, přičemž její chování je třeba chápat jako součást vyrovnávání se s prožitým traumatem. Znalkyně u nezletilé poškozené zaznamenala mnoho projevů tenze, jako zejména mimické výrazy strachu, studu, znechucení, [REDAKCE] se červenala, klopila oči, znalkyně u ní vnímala i paralingvistické projevy, povzdechy, pauzy, změny hlasitosti řeči, akcentační gesta, uvolňovací gesta, všimla si i bohatých haptických projevů, přičemž nejprve měla nezletilá poškozená zvýšenou potřebu něčeho se dotýkat, bylo u ní možné spatřit i tělesné bariérové projevy, sebeobjímání, zvýšený neklid, napětí z postoje a polohy těla, potřebu pohybu, snahu získat odstup, uniknout ze situace, schovat se, zatímco při druhém výlechu dne 30. 8. 2019 byla už v projevu spontánnější, ubylo u ní projevů tenze, obrany, poněvadž sdělením nepříjemných zážitků se jí zjevně ulevilo. Nonverbální projev nezletilé poškozené byl ovlivněn také věkem, typem její osobnosti a temperamentem, přičemž odpovídal charakteru zážitků, které verbálně sdělovala.
29. Znalkyně rovněž uvedla, že pro značnou komplexnost líčených událostí musí mít nezletilá poškozená pro svá vyjádření reálný prožitkový základ. Uzavřela, že vědomosti nezletilé poškozené o sexualitě v době podání svědecké výpovědi odpovídaly věku devíti let, přičemž tomuto věku naopak neodpovídaly popisované sexuální zážitky s obžalovaným. Ze svého pohledu znalkyně zároveň nespatřuje v sexuální výchově ze strany matky nezletilé poškozené jakoukoli hrozbu negativního ovlivnění, pokud jde o její sexuální vztahy. [REDAKCE] má vztah k mužům komplikovaný, neboť jí chybí otcovská postava, která je pro ni málo dostupná. Postrádá otcovské přijetí, péči a vřelost. V určitém směru jí obžalovaný dle znalkyně dokázal poskytnout takové chybějící projevy, rozuměl jí a dokázal ji ocenit.
30. K doplňujícímu dotazu ohledně symptomů posttraumatické stresové poruchy u nezletilé [REDAKCE] pak znalkyně setrvala na závěrech prezentovaných ve svém prvotním znaleckém posudku (tedy že v době jeho zpracování, po konzultaci s pedopsychiatrem, bylo nutno dospět k závěru, že všechny projevy chování nezletilé poškozené měly sice frustrní charakter, ale naplňovaly diagnostická kritéria pro PTSP) a poukázala v této souvislosti na zprávu [REDAKCE] z terapeutického vedení nezletilé poškozené [REDAKCE], které se psycholožka věnovala od listopadu roku 2019 z důvodů její tvrzené zkušenosti se sexuálním zneužíváním.
31. **Z procesními stranami navrhaných důkazů soud neprovedl** pouze výslech svědkyně [REDAKCE], nepřehrál obžalovaným pořízené videonahrávky z předmětné cesty, resp. nepřistoupil k tomu, aby postupem dle § 116 odst. 2 tr. řádu vyšetřil duševní stav obžalovaného [REDAKCE]. Ani u jednoho z uvedených důkazních prostředků totiž neshledává potenciál k bližšímu objasnění věci, a to z následujících důvodů.
32. V případě naposledy jmenované svědkyně se má jednat o výslech osoby, kterou obžalovaný v minulosti vyučoval anglickému jazyku, tudíž si nelze představit, že by [REDAKCE] mohla z takové pozice (klientky obžalovaného) uvést cokoliv významného k projednávanému skutku, potažmo jeho vztahu k nezletilým osobám, kterým

se měl při výuce angličtiny také věnovat, přičemž jde-li o osobní poměry obžalovaného, za spolehlivější zdroj informací lze jistě pokládat výpověď jeho sestry, [REDACTED].

33. Nahrávky pořízené [REDACTED] při předmětné cestě soud nepokládal za vhodné v rámci dokazování přehrávat z toho důvodu, že se jedná o pouhé fragmenty z času společně tráveného obžalovaným a nezletilými poškozenými, přičemž výběr jednotlivých videosekvencí, které byly dány do dispozice orgánů činných v trestním řízení, byl učiněn výhradně obžalovaným, pročež lze mít oprávněné pochybnosti o tom, zda takovéto nahrávky mohou poskytovat věrný obraz o průběhu předmětné cesty a atmosféře panující mezi jejími účastníky.
34. Co se týče shora zmíněného postupu dle § 116 odst. 2 tr. řádu, uvedené ustanovení sice skutečně (mimo jiného v případě, pokud příbranému znalci neposkytuje potřebnou součinnost) předpokládá možnost nařít, aby byl obžalovaný pozorován ve zdravotnickém ústavu, resp. je-li ve vazbě, též ve zvláštním oddělení nápravného zařízení (pokud jeho duševní stav nelze vyšetřit jinak), avšak v daném případě soud nepokládá takový postup za účelný, neboť když byli zpracovatelé znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie, v hlavním líčení vyslyšáni, vyjádřili přesvědčení o tom, že by pozorování ve zdravotnickém zařízení, s ohledem na osobnost obžalovaného, v daném případě pravděpodobně nevedlo k jiným výsledkům, než které již v rámci tohoto trestního řízení prezentovali. Zároveň je otázkou, proč je takový postup státním zastupitelstvím navrhován až po podání obžaloby, během již probíhajícího hlavního líčení, jsou-li výsledky provedeného znaleckého zkoumání (ve stávající podobě) známy nejméně již od 18. 3. 2022, kdy byl předmětný znalecký posudek doručen policejnímu orgánu (k podání obžaloby došlo až dne 8.6.2022, přičemž v jejímž odůvodnění se uvádí, že použití postupu podle § 116 odst. 2 trestního řádu se jeví být problematické s tím, že takovýmto postupem by se opět trestní řízení pouze bezvýsledně prodloužilo).
35. Jiné důkazy k provedení navrhovány nebyly, přičemž ani soud, po důkladném zhodnocení nastalé důkazní situace, si není vědom existence v úvahu přicházejícího důkazního prostředku, který by mohl k objasnění relevantních skutečností významněji přispět.
36. Jak je přitom zřejmé z výroku rozsudku, po provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, soud nemá za bezpečně prokázané, že by se obžalovaný [REDACTED] jednání popsaného ve výrokové části projednávané obžaloby dopustil.
37. Na tomto místě je vhodné připomenout a rozvést, že po prvotním podání obžaloby Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením č. j. 17 T 17/2020-682 ze dne 2. 12. 2020, pravomocným dnem 19. 12. 2020, vrátil danou trestní věc státní zástupkyni k došetření, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí zmínil celou řadu nedostatků, které bylo třeba odstranit, aby [REDACTED] mohl být pro předmětné protiprávní jednání postaven před soud.
38. Krom vyzdvižení bodů dle jeho přesvědčení zpochybňujících důvodnost podezření, zejména pokud jde o věrohodnost nezletilé poškozené [REDACTED], jejíž výpověď pokládal za nutné posuzovat extrémně pečlivě a hodnotit ji velmi obezřetně, vyzdvihl zejména problematičnost závěru o tom, že u nezletilé poškozené byla diagnostikována přítomnost posttraumatické stresové poruchy, pokud k tomuto závěru nedospěl znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který [REDACTED] v předmětné době nevyšetřil, pouze tuto otázku konzultoval se znalkyní Mgr. Petrou Popelkovou (která má psychologické vzdělání), k čemuž doplnil, že pokud jde o další průběh řízení, i dodatečné opatření psychiatrického posudku lze s ohledem na delší časový odstup od předmětných událostí (resp. s ohledem na tvrzené mizející projevy uvedené poruchy) pokládat za problematické.
39. S ohledem na soudem zmíněné spekulativní závěry znalkyně MUDr. Želmíry Herrové, jí provedené neúplné zkoumání a odmítavý postoj obžalovaného k její osobě inicioval rovněž vypracování

nového, úplného posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, posuzujícího osobu obžalovaného [REDAKCE].

40. Zároveň soud s ohledem na tehdejší vyhýbání se [REDAKCE] danému trestnímu řízení konstatoval, že „je třeba též zajistit reálnou účast obviněného na trestním řízení, nikoliv podat obžalobu za situace, kdy se ani přibližně neví, kde se obviněný zdržuje, nesdělil žádnou adresu faktického pobytu ani adresu doručovací a v jím udané datové schránce si písemnosti většinou nepřebírá. Nelze přistoupit na to, že soud bude nejprve půl roku nebo spíš ještě déle dohánět to, co měly provést orgány činné v přípravném řízení.“
41. Pokládal za důležité také zabývat se dle jeho přesvědčení „zjevnou souvislostí“ této věci s jinou trestní věcí, která se vede u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 1 T 91/2020 proti obžalovanému [REDAKCE], o níž se dozvěděl „v podstatě jen úplnou náhodou, když mu došla žádost uvedeného okresního soudu (č.l. 634)“. K tomu dále uvedl: „Přestože souvislost obou těchto věcí je do očí bijící a orgány činné v přípravném řízení o tom zjevně věděly (obě věci byly zprvu vyšetřovány na PČR SKPV Český Krumlov a v obou byla jako dozorová státní zástupkyně činná Mgr. Vladimíra Strouhová z OSZ Český Krumlov), tak ve spise obviněného [REDAKCE] o tom není ani zmínka. To je samozřejmě velmi zářející.“ Po žádosti došlé z Okresního soudu v Českém Krumlově si soud vyžádal obžalobu, protokol o hlavním líčení a další písemnosti z jejich věci sp. zn. 1 T 91/2020, které jsou založeny na č.l. 641 a násl. a vyplynulo z nich, že obviněný [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], byl stíhán mj. pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit na začátku listopadu 2019 vůči své nezl. dceři [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. V místě jejich společného bydliště v [REDAKCE] měl nezletilou osahávat na přirození, přikládat jí k přirození svůj penis a říkat jí, že to nesmí nikomu říct, že to je jejich tajemství, že jinak by ho zavřeli. Existenci takovýchto dvou trestních věcí vedle sebe, jejich podobnost a „zjevné vzájemné souvislosti“ pokládal soud za velmi zářející a za ještě více zářející vyhodnotil skutečnost, že policejní orgány tomu nevěnovaly vůbec žádnou pozornost a nevedly v tom směru žádné dokazování, pročež v tomto směru, při vrácení věci k došetření, instruoval státní zástupkyni, které měla obstatat další důkazy v podobě výslechu svědků [REDAKCE] a jeho bývalé partnerky, [REDAKCE], k možné souvislosti obou trestních věcí dovyslechnout [REDAKCE] (tehdy [REDAKCE]), [REDAKCE] a [REDAKCE], včetně pokynu, aby s touto druhou trestní věcí byla seznámena znalkyně Mgr. Petra Popelková, která se měla vyjádřit i k výhradám uvedeným soudem v odůvodnění usnesení o vrácení věci k došetření ve vztahu k osobě nezletilé poškozené [REDAKCE].
42. Konečně pak soud požadoval také opatřit zprávu Základní školy [REDAKCE], v níž by se třídní učitelka [REDAKCE] vyjádřila k tomu, zda u nezletilé poškozené došlo k nějaké změně v chování, ke zhoršení prospěchu apod. ve školním roce 2019/2020 oproti školnímu roku předchozímu, resp. cestou mezinárodní právní pomoci (Interpol, Europol) získat zprávy o provedeném šetření ve všech státech Evropské unie, zda zde byl [REDAKCE] prošetřován pro nějakou trestnou činnost, příp. jakou a s jakým výsledkem.
43. Nová obžaloba, podaná po vrácení věci k došetření ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 8.6.2022, již byla projednávána v jiném složení, a to s ohledem na probíhající staž předsedy senátu, JUDr. Ondřeje Círka, u Vrchního soudu v Praze, přičemž věc byla v souladu s rozvrhem práce přidělena do senátu 20 T, předsedy Mgr. Jaromíra Hájka. Soud v novém složení, po prostudování obžaloby a k ní připojeného spisového materiálu, dospěl k přesvědčení, že státní zástupkyně pokyny z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 17 T 17/2020-682 v podstatných ohledech respektovala, přičemž zároveň ve věci shledal důvodné podezření, že se [REDAKCE] předmětného skutku dopustil, což zmiňoval již v usnesení o ponechání

██████████ ve vazbě vyhlášeném ve vazebním zasedání konaném dne 20. 6. 2022 (č. j. 20 T 22/2022-1292), pročež za účelem projednání obžaloby nařídil hlavní líčení. Zmíněné důvodné podezření opíral zejména o podrobnou výpověď nezletilé poškozené ██████████, která obžalovaného - jako pachatele projednávaného skutku - jednoznačně označila (popis skutku z její podrobné výpovědi ostatně vychází), přičemž závěry znaleckého posudku Mgr. Petry Popelkové, doplněného po vrácení věci o dodatečné odpovědi, vycházející i z lékařské zprávy z ambulance dětské klinické psychologie v ██████████, kde byla nezletilá poškozená sledována pro zkušenost se sexuálním zneužíváním, tuto její výpověď podporovaly, včetně konstatování, že u ██████████ byly přítomny některé ze symptomů posttraumatické stresové poruchy, které v průběhu času postupně ustoupily. Zejména tyto důkazy nasvědčovaly tomu, že nezletilá poškozená protiprávnímu jednání obdobného charakteru reálně vystavena být mohla.

44. Přestože od samého počátku řízení bylo možné u výpovědi nezletilé poškozené shledávat řadu nejasností, nejednalo se, i s ohledem na důkazy zmíněné v předcházejícím odstavci (podstatu předmětného svědectví podporující), o situaci, že by na výpověď ██████████ mohl soud nahlížet jako na zjevně smyšlenou, jak se orgány činné v trestním řízení od sdělení obvinění snažil přesvědčit ██████████.
45. K důvodnému podezření ze spáchání žalované trestné činnosti v případě jmenovaného ostatně přispěla i nepřesvědčivá výpověď jeho samotného, resp. i další jeho počínání ve vztahu k jednotlivým úkonům trestního řízení, tedy odmítání sdělit cokoliv o své údajné pedagogické praxi, nevyhovění požadavkům na sdělení okolností vztahující se k dosaženému vzdělání obžalovaného, resp. na sdělení kontaktních údajů dalších údajných dětských studentů, kteří měli dle výpovědi obžalovaného figurovat v dlouhém čekacím seznamu, aby se jim mohlo dostat výuky angličtiny ze strany ██████████ (eventuálně i během obdobných poznávacích cest), důvodnost podezření zesilovala i nespolupráce obžalovaného se znalci do dané trestní věci přibrávanými, ve spojení s dlouhodobou zjevnou snahou obžalovaného, vedenou nikoliv k tomu, aby ze své procesní pozice přispěl k řádnému objasnění věci, ale naopak zacílenou na to, aby ██████████ průběh řízení zkomplikoval a protáhl, přičemž zároveň po celou dobu útočil (dle přesvědčení soudu bezdůvodně) na všechny orgány v tomto trestním řízení činné, vlastně v některých případech i na ty, které s daným trestním řízením nemají nic společného.
46. Přistoupila-li přitom k důvodnému podezření ze spáchání stíhané trestné činnosti a zmíněnému postoji obžalovaného skutečnost, že ██████████ dokonce nerespektoval ani omezení jemu uložené v přípravném řízení, neboť neoprávněně vycestoval do zahraničí a stal se pro orgány činné v přípravném řízení nedosažitelným, byl – na základě mezinárodní justiční spolupráce – po právu zatčen, předán do České republiky, poté vzat do vazby a následně ve vazbě opakovaně ponechán, neboť na jeho přístupu k danému trestnímu řízení se ani v době řízení probíhajícího před soudem ničeho nezměnilo.
47. Pokud jde o v hlavním líčení provedené důkazy, tyto soud podrobně a pečlivě hodnotil, resp. je mezi sebou vzájemně konfrontoval, načež dospěl k přesvědčení o tom, že byt' na základě nich lze shledat důvodné podezření, tyto neposkytují dostatečný a spolehlivý podklad pro závěr o vině ██████████ konkrétním činem, u něhož by soud dospěl ke konkrétním a nezpochybnitelným skutkovým zjištěním.
48. Proti obžalovanému v přípravném řízení vypovídající nezletilé poškozené ██████████, jak už bylo uvedeno, poskytují oporu zejména závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Petry Popelkové. Posledně jmenovaná mimo jiného uvedla, že obecná věrohodnost nezletilé poškozené je zachovalá, stejně jako její specifická věrohodnost. Znalkyně zároveň nezjistila motiv k případné lživé výpovědi, resp. návod dospělé osoby, přičemž v době, kdy realizovala své vyšetření, měla nezletilá poškozená k obžalovanému odmítavý, devalvovaný vztah, zaznamenala její pocity zrady, zklamání,

ublížení a křivdy. Ani co se týče informovanosti o sexu u poškozené neshledala nic, co by mohlo na výše uvedených závěrech cokoliv změnit, neboť tyto má za odpovídající úrovni dětí stejného věku. Ani zvýšeného zájmu o sexualitu si u [REDAKCE] nevšimla. Po konzultaci se znalcem pedopsychiatrem pak dospěla k závěru, že všechny projevy chování popsané ve spisovém materiálu, pozorovatelné z výslechů před policejním orgánem a popsané psychologem, mají sice frustrní charakter, ale naplňují diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu, která však už tehdy měla být stabilizovaná a její příznaky měly odeznívat (v této souvislosti znalkyně poukázala na zprávu [REDAKCE] z terapeutického vedení poškozené, kterou jmenovaná sledovala od listopadu 2019, z důvodů její zkušenosti se sexuálním zneužíváním).

49. Při podrobnějším rozboru těchto závěrů však soud nabyt přesvědčení, že je nelze pokládat za tak jednoznačné, jak byly znalkyní prezentovány. Pokud jde o znaky svědčící pro specifickou věrohodnost výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE], tyto znalkyně u jmenované zjistila a konkretizovala je, avšak o úsudku, k němuž dospěla, lze mít (s ohledem na rozvedenou argumentaci a její porovnání s obsahem spisu) jisté pochybnosti. Zejména u znaku, který je schopen posoudit laik (bez erudice v odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie), vycházejícího z předpokladu, že výpověď nezletilé poškozené je konstantní v čase, nutno dojít k závěru opačnému, poněvadž jak bude rozvedeno níže, mezi vyjádřeními poskytnutými poškozenou v průběhu času soud spatřuje nikoliv zanedbatelný nesoulad. Zcela souhlasit nelze ani se závěrem znalkyně, že informovanost nezletilé poškozené o sexualitě odpovídá dítěti jejího věku, pokud ona sama při výpovědi na policii uvedla, že už před předmětnou cestou viděla spousty erotických videí a fotek (přičemž při oné cestě dosahovala 9 let věku). Jako přinejmenším problematický, jak už bylo konstatováno při vrácení věci k došetření, se jeví rovněž být i jednoznačný závěr o přítomnosti posttraumatické stresové poruchy u [REDAKCE], neboť pro naplnění znaků těžké újmy na zdraví by muselo být prokázáno, že poškozená byla podstatným způsobem omezena na obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů. I po doplnění posudku Mgr. Petry Popelkové přitom uvedená diagnóza fakticky vychází ze zpráv klinické psycholožky [REDAKCE] (č.l. 305 a 679), k níž poškozená docházela na terapie v době od listopadu 2019 do února 2020. Celkem se nicméně jednalo pouze o tři schůzky, přičemž v únoru 2020 byla péče ukončena. Sezení na podzim 2019 iniciovala matka dítěte s tím, že [REDAKCE] špatně usíná a má nežádoucí sny. Tyto problémy ovšem dle dostupné dokumentace rychle ustoupily. Co se týče dalších možných projevů zmíněné poruchy, podle zjištění psycholožky měla mít nezletilá poškozená noční můru „nejméně jednou“. Na přítomnost znaků, které by mohly svědčit o posttraumatické stresové poruše, navíc Mgr. Petra Popelková, jak vyplynulo i z její výpovědi před soudem, usuzovala v podstatě jen na základě informací podaných [REDAKCE] a její matkou (přítomnost neodbytných vzpomínek nebo snů, snaha vyhnout se okolnostem, které připomínají nebo jsou spojeny se stresem, potíže s usínáním, větší podrážděnost), a to navíc o potížích, které měly krátce poté, co nastaly, ustoupit. Nebyl-li následně k tvrzené poruše v průběhu dokazování prováděného v hlavním líčení ze strany státního zastupitelství předložen jakýkoliv jiný, podpůrný důkaz, přičemž ani samotná Mgr. Petra Popelková v průběhu svého výslechu před soudem k této otázce nic nového neuvedla (č.l. 1445), těžko by bylo možné na vznik následku odůvodňujícího naplnění zákonného znaku dle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku bezpečně usuzovat.
50. Ani ohledně dalších relevantních okolností nemají shora zmíněné důkazní prostředky hovořící v neprospěch obžalovaného potenciál vyvrátit jeho obhajobu spočívající v tom, že předmětná cesta byla zamýšlená a realizovaná výhradně jako inovativní výukový kurz, během něhož se (jakkoliv byl jeho průběh neortodoxní) vůči [REDAKCE] ani [REDAKCE] nedopustil jakéhokoli protiprávního jednání, tím spíše trestné činnosti zasahující důstojnost nezletilých poškozených v sexuální oblasti, ohrožující jejich zdravý mravní a tělesný vývoj.

51. V této souvislosti je především třeba připomenout, že výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] je v příkrém rozporu s výpovědí druhého poškozeného a jeho matky. Nezletilý poškozený [REDAKCE] nejenže říká, že se vůči němu obžalovaný ničeho nedopustil, ale zároveň také zmiňuje, že nebyl svědkem vůbec žádného závadného jednání [REDAKCE] vůči nezletilé poškozené [REDAKCE], přestože tato vypověděla, že svědkem takového počínání byl opakovaně, resp. i sám měl být zneužíván. Vyjádření psycholožky vnímající výslech nezletilé [REDAKCE] navíc svědčí pro jeho věrohodnost.
52. Z videozáznamu zachycujícího výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] v přípravném řízení, při reakci na tato sdělení druhého důležitého svědka, si zároveň nelze nevšimnout ne zcela typické reakce vyslýchaného dítěte, které poté, co bylo policejní komisařkou na [REDAKCE] obecně dotazováno (č.l. 71 p.v.), hned začalo spontánně sdělovat, že [REDAKCE] sice tvrdí, že se nic (z toho, co nezletilá poškozená říká) nestalo, ale to jen proto, že „to, co mu udělal [REDAKCE], se mu líbí a je prej z toho taky zmanipulovanej, že už nedokáže říct, že to byla pravda“, což evokuje předpoklad, že [REDAKCE] hovoří o něčem, co jí sdělil někdo jiný, znalý stavu věci a širších v úvahu připadajících souvislostí.
53. Z provedeného dokazování zároveň vyplývá, že bezprostředně po oznámení činu byla nezletilá poškozená vyšetřena lékařem a na jejím těle nebyly nalezeny žádné stopy, jež by odpovídaly činu, který se měl podle její výpovědi stát mimo jiné tak, že měla být několikrát týdně znásilňována do análního otvoru, jak sama zmiňovala (byť nově podaná obžaloba už nehovoří o zasouvání penisu do análního otvoru, nýbrž zmiňuje, že penis byl k análnímu otvoru „pouze“ přikládán).
54. O takovémto násilném jednání se ale přitom před svou matkou ani policisty zprvu nevyjadřovala (nemluvila o jakémkoli análním styku), což vysvětlovala při rozhovoru s psycholožkou (č.l. 256) tím, že si při prvotním rozhovoru s matkou na vše nevzpomněla a následně, při prvním výslechu na policii, pořád brečela, což však není pravda, jak dokládá videozáznam pořízený o vysvětlení podaném dne 15. 8. 2019 (č.l. 172), kterému se je třeba rovněž věnovat, a to kvůli prověření věrohodnosti klíčové svědkyně (na záznamu vypovídá bez viditelných problémů, bez známek tenze, nepláče).
55. Shora uvedeným pochybnostem, které svědčí ve prospěch obžalovaného, přidává na relevanci také skutečnost, že nebyly zajištěny žádné objektivní důkazy svědčící o vině [REDAKCE], tedy žádné stopy na těle nezletilé poškozené po tvrzeném násilném jednání, žádné videozáznamy či fotografie, o kterých hovořila [REDAKCE], která během celé cesty svým rodinným příslušníkům, s nimiž byla v kontaktu, neřekla nic, co by nasvědčovalo tomu, že se děje něco zvláštního, naopak dle své matky, vyjma dění následujícího po shora zmíněné dopravní nehodě, působila v podstatě spokojeným dojmem. Babička, [REDAKCE], zaznamenala pouze skutečnost, že během cesty byla méně hovorná než dřív. Dojem spokojenosti budila i v době bezprostředně následující poté, co se s obžalovaným a dalšími vrátila domů. Až do chvíle, než obžalovaný odjel, se navíc dál měla zdržovat v jeho bezprostřední blízkosti a tuto sama aktivně vyhledávat. S tím, co se mělo stát, se matce světila až po několika dnech, navíc jí neřekla totéž, co otcovské babičce a jinak se následně vyjádřila i na policii.
56. Pokud jde o zmíněný kontakt s rodinnými příslušníky v průběhu cesty, nezletilá poškozená měla po celou dobu u sebe mobilní telefon a chytré hodinky s odposlechem a možností telefonování, resp. vyslání nouzového signálu. Měla tedy možnost zatelefonovat své matce, babičce, případně komukoli jinému a sdělit jim, že jí obžalovaný ubližuje, mohla teoreticky odeslat z hodinek nouzový signál, ale nic z toho neudělala. Na dotaz policistů, proč takto nepožádala o pomoc, uvedla, že se bála, že obžalovaný bude zadržen a jí nebude mít kdo hlídat (v podstatě tedy zmínila, že než aby byla sama s [REDAKCE] či s někým jiným, raději zůstala dál ve společnosti obžalovaného, který se vůči ní měl dopouštět jednání popsaného v obžalobě).

57. Co se týče absence videonahrávek či fotografií dokládajících předmětné protiprávní jednání, na jejichž existenci by bylo možno z výpovědi nezletilé poškozené usuzovat, nutno jako velmi zarážející vyzdvihnout, že za využití technických prostředků nebyl přesněji zjišťován obsah mobilního telefonu využívaného obžalovaným (policistům vydaného), neboť byla provedena pouze letmá manuální kontrola souborů v něm uložených, o osudu další [redacted] na předmětné cestě využívané elektroniky pak není (z nashromážděného listinného materiálu) známo vůbec nic.
58. Na základě informací, které sám sděloval orgánům činným v trestním řízení, resp. zmínil v emailové komunikace vedené s [redacted], přesto nelze ani vyjádření obžalovaného [redacted] hodnotit jako přesvědčivá, přičemž nic nenasvědčuje ani tomu, že by měl pedagogické vzdělání a disponoval pedagogickými dovednostmi, o nichž opakovaně hovořil. Výrazné pochybnosti vzbuzuje již jeho dřívější, prostřednictvím emailu realizovaná, sebe prezentace. [redacted] se v emailové korespondenci s [redacted] prezentoval doslova bombasticky, mimo jiného tím, že tlumočil pro [redacted], tím, že má reference z Bílého domu, případně že spolupracoval s vládou [redacted], přestože nic ze zjištěného k jeho osobě takovýmto jeho pracovním zkušenostem nenasvědčuje, což koresponduje i s tím, že [redacted] je schopen zaníceně se vyjadřovat v podstatě k jakémukoli tématu, přičemž na komunikaci zúčastněné osoby má tendenci o předmětu hovoru poučovat, přestože nedisponuje ani elementárními znalostmi, což například u právních otázek soud může zodpovědně zhodnotit. Ostatně i veškeré jeho česky psané texty jsou hojně protkány pravopisnými chybami, což také nenaznačuje (byť na tento jev pochopitelně nelze nahlížet izolovaně), že by byl schopen kvalitní vědecké práce, o čemž soud bez uvedení jakýchkoli podrobností opakovaně přesvědčoval.
59. Přestože nelze a priori jako zjevně nedůvodnou odmítnout snahu obžalovaného tajit informace dotýkající se jeho osobních poměrů, včetně jím tvrzené pedagogické a vědecké praxe, s odůvodněním, že dotazy orgánů činných v trestním řízení vznášenými vůči jeho osobě a adresovanými konkrétním osobám a institucím by mohl utrpět na pověsti, což by mu mohlo v oboru způsobit nevratnou újmu, nezdá se být vznik takové újmy reálným při uvážení závěrů zmíněných v předcházejícím odstavci, a současně lze takové obavy stěží pochopit, je-li [redacted] v dané věci obviněn ze závažné trestné činnosti, v důsledku čehož je ohrožen uložením citelného trestu odnětí svobody, což je riziko (alespoň v očích soudu) podstatně závažnější. Nehledě na to, že byl-li by obžalovaný tak excelentním pedagogem, jak sám naznačuje, a měli-li by s ním jeho klienti, resp. instituce, s nimiž spolupracuje, jen ty nejlepší zkušenosti, pak není zřejmé, proč by neměli věřit jeho verzi o tom, že si nezletilá poškozená [redacted] vše vymyslela, a proč by na něho měli hledět najednou s despektem. Zvláštní také je, proč obžalovaný reference o své činnosti neposkytl ani [redacted], která v emailové korespondenci zcela logicky vysvětluje, že její dotaz u klientů [redacted] by neznamenal jakékoli jeho lustrování, ale byl by pouze standartním dotazem rodiče na zkušenosti rodiče jiného dítěte, které již absolvovalo podobný program. Poskytování takových referencí je totiž zcel a standartním nástrojem jakékoliv lidské činnosti, včetně procesu vzdělávání. Není jasné, proč v případě obžalovaného by tomu mělo být jinak, a jeho mlčení k otázkám tohoto druhu tak budí silné pochybnosti.
60. Lze však připustit, že poněkud zarážející skutečnosti netkví jen v počínání obžalovaného, ale soud je shledává i v (jemně řečeno) nestandardním jednání matky nezletilé poškozené, [redacted]. Ta se podle všech provedených důkazů - přes výše popsany informační deficit ze strany [redacted], resp. přes odpor a varování prarodičů – bez patřičného opodstatnění doslova nadchla pro předmětný výukový kurz a souhlasila s vycestováním tehdy devítileté dcery s mužem, o němž věděla minimum profesních, životních i jiných informací, a to mimo stabilní bezpečnostní, sociální a právní zázemí Evropské unie do Maroka, v rámci čehož mělo být zapotřebí dokonce nacvičovat reakci nezletilé poškozené na eventuální únos (která

ostatně dle přítomných [REDAKCE] a [REDAKCE] nebyla žádoucí). To vše v situaci, kdy nezletilá poškozená byla čerstvou absolventkou třetí třídy základní školy, nacházela se tedy na samém prahu získávání znalostí angličtiny. V této souvislosti si nelze nepoložit otázku, proč snahu [REDAKCE] o vylepšení dceřiny angličtiny nebylo možno zrealizovat daleko bezpečnějším, pro dítě citově šetrnějším a zřejmě i finančně méně nákladným způsobem, například standardním pobytovým táborem v tuzemsku či v některé ze sousedních zemí, za dohledu spolehlivých a prověřených zletilých osob.

61. Jakkoliv se tyto zarážející skutečnosti dotýkají [REDAKCE], pochybnosti z nich vyplývající pochopitelně dopadají i na obžalovaného, resp. na věrohodnost jím nabízené verze událostí, pokud právě od něho vzešla nabídka a parametry předmětné cesty, jejíhož cíle jistě mohlo být dosaženo méně komplikovaně, i s menšími náklady, které rodina [REDAKCE] ostatně nemohla zcela pokrýt, pročež i část na ně připadající sumy hradila matka druhého dítěte, [REDAKCE], což je další pozoruhodná skutečnost, pokud [REDAKCE] ani její zákonné zástupce dříve neznala.
62. Ani za takového stavu věcí, kdy soud výpověď obžalovaného [REDAKCE] nepokládá za věrohodnou a přesvědčivou, však nelze bez dalšího odmítat veškerá jeho tvrzení, kterými se soud pochopitelně zabýval a v některých ohledech musel dát obžalovanému zapravdu.
63. [REDAKCE] například opakovaně akcentoval sdělení, že u nezletilé poškozené již před začátkem cesty sledoval poměrně zvláštní projevy sexuality (na její věk) s tím, že i její matka, [REDAKCE], jej upozorňovala na to, že se na něj [REDAKCE] možná bude lepit, bude to na něj „zkoušet“, což se pak také mělo dít. S tím, že taková konverzace pravděpodobně proběhla, totiž koresponduje prvotní vyjádření [REDAKCE] ze dne 15. 8. 2019 (č.l. 180), při němž k dotazu policejní komisařky, zda už předtím něco takového znala, co se děje mezi dospělými, odpověděla: „Máma mi říkala o tom, a říkala o tom, jak mě na to taky připraví, abych to nedělala, ale neřekla mi, ať to jako dělá se mnou, aby to dělal mně... to jako, takhle se děti nepřipravují“. K dalšímu dotazu upřesnila, že obžalovaný jí měl vysvětlit, „že se nemá moc lepit na dospěláky, aby jí neprováděli nějaký zlí dospělí nějaký věci, jako třeba, aby s ní nějaký člověk neudělal dítě, když to nechce“. Byť nejde o procesně použitelný důkaz a zmíněné vyjádření by tak nemohlo sloužit jako podklad pro odsuzující rozhodnutí, podporuje-li ale jeho obsah obhajobu [REDAKCE], pokládá soud za potřebné z úředního záznamu o podaném vysvětlení citovat. Ostatně i sama [REDAKCE] v přípravném řízení (jak je zaznamenáno v protokolu o výslechu svědka) připustila, že obžalovaného před cestou upozorňovala na určité nestandardní chování [REDAKCE], včetně toho, že má sklony více se přátelit s muži, nemá zábrany se k nim přiblížit, dá se říct, že je až vlezlá a žádala jej, aby jí v tomto usměrnil, aby jí to vysvětlil (č.l. 89 p.v. a č.l. 91).
64. Svědkyně [REDAKCE] dále potvrdila, že během cesty s [REDAKCE] hovořila telefonicky i v době, kdy u toho obžalovaný být neměl (měl např. spát) a ani tehdy jí [REDAKCE] neřekla ani nenaznačila, že by jí měl [REDAKCE] nějak ubližovat. Oproti babičce, [REDAKCE], ani nezaznamenala změnu způsobu jejího vyjadřování. Také na fotkách a videích, které posílali, to vždy vypadalo, že je vše v pořádku. Po návratu domů u nich zůstal obžalovaný ještě jeden celý den, a když se pak loučil, tak ho poškozená objímala a cucala ho na krku. Svědkyně [REDAKCE] tedy i v tomto směru potvrdila výpověď obžalovaného, vyzdvihujícího, že i po návratu domů [REDAKCE] vyhledávala jeho fyzickou blízkost. Rovněž potvrdila, že až do okamžiku odjezdu obžalovaného z [REDAKCE] se k němu [REDAKCE] chovala velmi přátelsky, přičemž až později, s odstupem jednoho nebo dvou dnů, přišla s tím, co se mělo stát. Předmětné okolnosti konkrétně popsala tak, že se [REDAKCE] vrátila od sousedů, kde slyšela nějakou písničku, která jí měla cosi připomenout, a chtěla telefonovat s obžalovaným. K tomuto telefonátu skutečně došlo, [REDAKCE] respektovala přání dcery a její hovor s obžalovaným neposlouchala, a až po tomto telefonátu, s určitým časovým odstupem, se [REDAKCE] měla matce svěřit s tím, co jí obžalovaný provedl.

65. Mgr. Petra Popelková sice pro takovéto okolnosti (náklonnost projevovanou ze strany nezletilé poškozené obžalovanému poté, co se vrátili u cesty, během níž ji měl ubližovat) nabízí vysvětlení spočívající v tom, že v obdobných případech může existovat určitá traumatická vazba dítěte na zneužívající osobu, která má jistou setrvačnost a mohla by trvat i několik týdnů, přičemž u takové rozvinuté emoční vazby dochází k opakování navykklých vzorců chování, zažitého způsobu reagování, což zneužívaný opustí, až když získá časový odstup od předmětného dění, srovná si myšlenky a oddělí se od zneužívajícího, na němž je citově a emočně závislý, nicméně ani tento její závěr naznačeným pochybnostem zásadně neubírá na významu, vyplývá-li z provedeného dokazování a nashromážděného listinného materiálu také následující.
66. Za důležitý totiž soud pokládá i (znalkyní nezaznamenaný) vývoj vyjadřování se [redacted] k předmětnému protiprávnímu jednání. Prvotně nezletilá poškozená líčila věc tak, že musela obžalovanému „pouze“ cucat penis, přičemž nic dalšího neuváděla, čemuž odpovídá i úřední záznam z č.l. 127 spisu, sepsaný policisty dne 12. 8. 2019, a to poté, co se na Obvodní oddělení v Kaplici dostavil [redacted]. Stejným způsobem skutečnosti sdělované poškozenou jmenovaný popsal i do protokolu o trestním oznámení, sepsaného téhož dne (č.l. 2 až 4 spisu). Babičce, [redacted], dle její výpovědi z přípravného řízení však [redacted] řekla, že musela obžalovanému „sahat na banán“ (č.l. 83 p. v.), o jiných sexuálních praktikách tehdy nehovořila (v hlavním líčení pak [redacted] zmiňovala, že vnučka hovořila také o orálním sexu). Když se [redacted] poprvé v podrobnostech svěřila matce, tak měla zmínit, že spolu s obžalovaným označovali cucání penisu jako „hru 50+“. O jiném zneužívání, včetně análního sexu, začala vypovídat až později, když před policisty začala předmětné praktiky označovat jako „stodesítku“ a „dvacetosmičku“. K dotazu na význam těchto pojmů, proč takováto označení obžalovaný používal, odpověděla, že takové výrazivo bylo používáno, aby mu nikdo jiný nerozuměl. Když ale byla při druhém výslechu dne 29. 8. 2019 (tedy relativně krátce poté) výslovně dotázána, co znamená „hra 50+“, odpověděla, že to vůbec neví, takovou hru nezná (viz č.l. 79).
67. Ve stručnosti shrnuto, z obsahu spisu je patrné, že nezletilá poškozená [redacted] s postupem času líčila čím dál více sexuálních praktik, kterým se musela podrobovat, líčila čím dál více detailů a vlastních pocitů. U znalkyně Mgr. Petry Popelkové v listopadu 2019 uvedla podstatně více (viz str. 22 posudku, č.l. 255 až 256 spisu), než při opakovaných výsleších na policii v srpnu 2019, resp. v téže době vlastní matce, která se jí také opakovaně vyptávala na to, co se stalo a jestli je to opravdu všechno.
68. K tomu je třeba jedním dechem doplnit, že znalkyně pokládá nezletilou poškozenou za věrohodnou mimo jiného právě z toho důvodu, že obsah jí sdělovaných informací není stručný, schématický a prezentovaný opakovaně jako básnička, k čemuž doplňuje, že ten, kdo něco skutečně zažije, je schopen danou věc popsat nejenom tak, jak se stala po dějové linii, ale doplnit ke sdělovanému něco navíc – své pocity, asociace, pocity toho druhého, souvislosti a detaily. Z nich jako ukázkový příklad zmiňuje, že „devítileté dítě si těžko může vymyslet nějaký chuťový, pachový vjem, například ejakulátu, to nejde“. O tom, že obžalovaný měl před [redacted] ejakulovat, se přitom nezletilá poškozená poprvé zmínila před matkou, a to až dne 15. 8. 2019 (viz č.l. 204 a násl.), a to poté, co se jí matka opakovaně ptala, jestli jí řekla pravdu a jestli je to opravdu všechno. Na to [redacted] řekla, že ano, ale pak ještě zmínila: „[redacted] ještě chtěl, abych ho dodělávala“, načež následně i zmíněný ejakulát opakovaně popisovala. Pokud se soud zabýval otázkou, jak by se věcně k tomuto mohla vyjadřovat, pokud by se s ejakulátem do té doby nesešla, nelze zavrhnout tu odpověď, že se s ním mohla seznámit při sledování erotických fotografií či videí v počítači, o nichž sama hovořila.
69. Pokud jde o psychický stav nezletilé poškozené v době po návratu z předmětné cesty s obžalovaným, z výpovědi svědků [redacted] a [redacted], obdobně i ze zpráv psychologů [redacted], vyplývá, že [redacted] byla sice chvíli uzavřenější, ale její chování se velmi rychle vrátilo do normálu. Oproti dřívějšímu tedy v konečném

důsledku nedošlo k žádné podstatné změně. Nejvíce vypovídající pak je v tomto ohledu pro soud pohled na věc emočně nezainteresované osoby, a to tehdejší třídní učitelky [REDAKCE], která shrnula, že u nezletilé poškozené během školního roku 2019/2020 nepozorovala žádné změny v jejím obvyklém chování, přičemž u ní nedocházelo ani k výraznému zhoršení prospěchu a školní docházku měla pravidelnou. K tomuto shrnutí pak dodala, že [REDAKCE] nad ostatními spolužáky vynikala velkým množstvím přečtených knih a velkou fantazií. Nerada se podřizovala pravidlům, dělala ráda věci po svém a do kolektivu příliš nezapadala, s čímž souvisí i další dokazováním zjištěné skutečnosti.

70. Pokud jde o ostatními osobami vnímané chování nezletilé poškozené před odjezdem do Maroka, toto nebylo zcela standardní i podle výpovědi jejího otčima, svědka [REDAKCE], jenž v přípravném řízení zmínil, že [REDAKCE] byla příliš extrovertní, hlučná, lezla po něm, nerespektovala osobní hranice, přičemž evidentně měla traumata z útlého dětství (kvůli soužití s biologickým otcem). Ze začátku byla zlá, plivala na ně apod. Popsal ji jako rozdvojenou osobnost – buď je jak mílius nebo naopak strašně vzteklá, našťavaná a nepřiměřeně reagující, což by vypovídalo o ne zcela harmonickém vývoji a duševním stavu [REDAKCE], která se v době předcházející předmětné cestě s obžalovaným poměrně nezvykle projevila i v sexuální oblasti, když jí matka, coby sedmiletou, přistihla při tom, jak svému dvou až tříletému bratrovi cucá penis, jak bylo poprvé zachyceno do úředního záznamu na č.l. 517 spisu. Když o tom [REDAKCE] Hovořila v procesním postavení svědkyně v průběhu přípravného řízení, zmínila, že se tak stalo, když byly [REDAKCE] 4 roky (č.l. 93), v hlavním líčení odhadla její tehdejší věk na 4 až 5 let, k čemuž dlužno dodat, že bratr je o 4 roky mladší než nezletilá poškozená (č.l. 1333 p.v.).
71. Na základě rozvedených úvah v žádném případě nelze jednoznačně uzavřít, že by svědectví nezletilé poškozené [REDAKCE] bylo možno pokládat za smyšlené, jejich cílem není ani jakkoliv bagatelizovat možné negativní projevy předmětné cesty (a během ní prožitých událostí) na duševním stavu jmenované, přičemž nic z provedeného dokazování zároveň nenasvědčuje ani tomu, že by za její výpovědi nezletilé poškozené mohl stát motiv finančního obohacení a s tím související návod ze strany v jejím okolí žijících zletilých osob, jak zmiňuje obžalovaný, soud nicméně pokládal za nezbytné vyzdvihnout z provedeného dokazování vyplynulé otázky, na něž za současného stavu řízení nelze jednoznačně odpovědět. Při existenci naznačených pochybností ohledně zjištěného skutkového stavu navíc přímo ve prospěch obžalovaného vypovídají jiné již zmíněné důležité důkazní prostředky.
72. Jak už bylo řečeno, výpověď [REDAKCE] především fakticky vyvrací druhý poškozený, nezl. [REDAKCE]. Ten popřel v podstatě veškerá tvrzení [REDAKCE] o protiprávním jednání [REDAKCE] s tím, že mezi ním a obžalovaným se vůbec nic nestalo. [REDAKCE] na něj nesahal, nemazlil se s ním, není pravda, že by mu měl sahat na zadeček či přirození, nebo že by mu dokonce strkal penis do zadečku. Obžalovaného má rád, klidně by s ním jel na další výlet. Zároveň uvedl, že neviděl vůbec žádné nevhodné jednání obžalovaného vůči [REDAKCE], o kterém ona hovořila. Nechápe, proč to jmenovaná řekla. Jak naznačeno výše, podle odborného vyjádření policejní psycholožky (č.l. 102) byl nezletilý [REDAKCE] při podání výpovědi bez známek tenze, jeho výpověď byla jistá, byla u něj přítomna standardní emotivita, mimiku psycholožka shledala bez nápadností a nepozorovala u něj ani žádné známky traumatizace. Z videozáznamu o výslechu nezletilého se ostatně i pro laika podává totéž. [REDAKCE] o cestě mluví bez viditelných problémů, zaujatě, rozhodně nepůsobí posmutněle, přičemž po dotazech na údajné ubližování ze strany obžalovaného vůči němu i [REDAKCE] toto striktně, přirozeně a bez zaváhání odmítá.
73. Ve prospěch obžalovaného vypovídala i svědkyně [REDAKCE], matka nezletilého poškozeného, u které a priori nelze předpokládat, byť se s [REDAKCE] zná delší dobu, že by mu cíleně stranila, neboť v přípravném řízení například uvedla i skutečnosti v neprospěch obžalovaného, pokud jde o porušení zákazu vycestování z České republiky (tedy

porušení povinnosti, na jehož základě byl vzat do vazby). Svědkyně přitom v průběhu celého řízení vyjadřuje přesvědčení o tom, že se nemohlo stát to, co poškozená tvrdí, tedy že by její syn mohl být ze strany obžalovaného sexuálně zneužíván, neboť má s obžalovaným dlouhodobě velmi pěkný vztah. Vždy byl rád v přítomnosti [REDAKCE] a chtěl se s ním vidět také poté, co byl obžalovaný po zahájení úkonů trestního řízení v dané trestní věci propuštěn z policejní cely. Nikdy nezaznamenala nic, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by se obžalovaný vůči poškozenému něčeho zlého dopustil. S ohledem na probíhající trestní řízení se na předmětnou cestu do Maroka [REDAKCE] opakovaně ptala, i před jejím výsledkem v hlavním líčení, ale on stále trval na tom, že se nic z toho, co popisuje nezletilá poškozená, nestalo. Je přesvědčená o tom, že kdyby se něco takového událo, tak by jí to syn řekl.

74. Za takovéto důkazní situace, při absenci jakýchkoli závadových fotografií či videí, která měl dle nezletilé poškozené obžalovaný pořizovat, resp. při absenci stop násilného jednání na těle [REDAKCE], dle přesvědčení soudu nelze dojít ke spolehlivému závěru o tom, že [REDAKCE] žalovaný skutek spáchal. Přestože jde o stíhanou osobu, která se orgánům činným v trestním řízení spíše snažila klást překážky, obstruovat, než že by jevila zájem vlastním přičiněním přispět k řádnému objasnění věci, do věci přibráným znalcům neposkytla potřebnou součinnost, a pokud jde o řízení před nalézacím soudem, chovala se agresivně, nerespektovala pravidla určená právními předpisy pro trestní proces, ba co víc, rušila jednání soudu a k tomuto se chovala urážlivě a soud znevažovala, což soud dokonce přimělo k úvahám o tom, zda [REDAKCE] tímto svým jednáním nemůže naplňovat zákonné znaky trestného činu pohrdání soudem dle § 336 trestního zákoníku, i ve vztahu k takovéto osobě pochopitelně platí princip presumpce neviny (§ 2 odst. 2 tr. řádu, čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a z tohoto plynoucí pravidlo *in dubio pro reo*, které jsou pilířem spravedlivého trestního řízení. Z pravidla *in dubio pro reo* (zjednodušeně řečeno) přitom vyplývá, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu (který se v dané trestní věci nenabízí), nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Platí také, že jakkoli vysoký stupeň podezření, který umožňuje obviněnou osobu stíhat, postavit před soud a dokonce, jako v tomto případě, držet ve vazbě, sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Jinak řečeno, trestní řízení vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoli rozumnou pochybnost“.
75. Ve stručnosti shrnuto, soud připouští, především s odkazem na výpověď nezletilé poškozené a tuto podporující závěry znalkyně Mgr. Petry Popelkové, že podezření, že [REDAKCE] se žalovaného protiprávního jednání vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] dopustil, je stále důvodné, avšak souhrn provedených důkazů, vzhledem ke shora uvedenému, netvoří logickou a ničím nenarušovanou soustavu vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících důkazů, které ve svém celku spolehlivě prokazují všechny okolnosti předmětného skutku a usvědčují z jeho spáchání obžalovaného. Proto bylo nezbytné rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.
76. Vzhledem k tomu, že soud [REDAKCE] obžaloby zprostil, byl dle ust. § 229 odst. 3 tr. řádu nucen odkázat nezletilou poškozenou [REDAKCE] s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

Shodu s prvopisem potvrzuje Adéla Cvetková

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice dne 7. února 2023

Mgr. Jaromír Hájek, v.r.
předseda senátu